

И животнитѣ се забавляватъ.

Златка.

Есень. Листата сж пожелтѣли; съ мжката на вѣси умирающъ животъ тѣ капятъ единъ слѣдъ другъ — стелятъ пжтечки, долчинки. Ето политатъ катъ вихрь надъ рѣкичката — падатъ въ плѣнъ на вълнитѣ; гѣ по-скоро изгниватъ въ дълбинитѣ на виръ или пакъ край мочурливия брѣгъ. Слънцето умилгю грѣе и ни праща бащински милувки.

Тиха и пуста е гората. Униса те въ мисли и мжга, че нищо не е трайно въ живота. Но скоро се събуждате отъ нѣкакъвъ шумъ. Гледате по кафявата кора на дебелия джбъ животно съ кестенява козина и съ много рунтава и дълга опашка. Главѣ малка; по гушата желтъ цвѣтъ. Съ чудна гѣвкавостъ животно се провира прѣзъ една пукнатина, излиза на другата страна и се хвърля съ кръвожаденъ видъ върху една катеричка, която безгрижно се кжпи въ слънчевитѣ лжчи.

Това животно е златката.

Зарадванъ, че катеричката можа да избѣгне остритѣ нокти и стрѣвни зжби на златката, азъ продължихъ разходката си навжтрѣ изъ гжсталацитѣ на гората. Стигамъ до единъ джнеръ. Чувамъ шумъ. Обръщамъ се. Десетъ златки като луди бѣгатъ и се гонятъ изъ клонацитѣ, подскачатъ отъ дърво на дърво. При това тѣ яростно викатъ отъ избликъ на удоволствие. Въ увлѣчението на играта имъ азъ оставахъ незаблѣзанъ за тѣхъ. Най-послѣ слѣзюха на земята. Като котки почнаха да се борятъ и мърморятъ, сѣкашъ се разговаряха.

Въ това врѣме ято гарвани съ дрезгавъ грачъ прилетѣ отъ негдѣ и кацна по върховетѣ на близкитѣ дървета. Златкитѣ прѣкжснаха играта си и свирѣпо нападаха птицитѣ.

П. Невъ.